

«Σταθερές» τάσεις σε ένα μεταβαλλόμενο ρευστό εκλογικό σκηνικό

Στην έναρξη της (σύντομης) προεκλογικής περιόδου ενόψει των εκλογών της 6^{ης} Μαΐου η εικόνα των κομμάτων και του εκλογικού ανταγωνισμού εμφανίζεται ως εξής:

1. Η ΝΔ προηγείται με ένα ποσοστό της τάξης του 22%. Ανέκοψε τις τελευταίες ημέρες την πτωτική της καμπύλη και φαίνεται να σταθεροποιείται εκλογικά. Απέχει βεβαίως πολύ από την ποθούμενη αυτοδυναμία, ωστόσο εμφανίζει μια σημαντική διαφορά από το ΠΑΣΟΚ. Πάντως, με βάση τα σημερινά δεδομένα, δεν διαφαίνεται δυναμική που να μπορεί να τη φέρει πάνω από το όριο του 25%.
2. Το ΠΑΣΟΚ εμφανίζει μια μικρή ανάκαμψη στο 14,5%, αλλά και αυτό μπαίνει στην προεκλογική περίοδο σχεδόν αγκομαχώντας. Η συσπείρωσή του δεν ξεπερνά το 22.5%, συσπείρωση εξαιρετικά χαμηλή που είναι σχεδόν βέβαιον ότι, υπό τις καλύτερες προϋποθέσεις, θα είναι αδύνατον να ξεπεράσει το 30-35%. Το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται σε ένα κρίσιμο ψυχολογικό σταυροδρόμι: αν δεν καταφέρει τις επόμενες ημέρες να καταγράψει διακριτή ανάκαμψη υπάρχει περίπτωση να υποστεί ό,τι και η ΝΔ το 2009, δηλαδή μια ακόμη μεγαλύτερη πτώση των ποσοστών του.
3. Το άθροισμα των δύο κομμάτων καταγράφεται στο 36.5%, απέχει δηλαδή ακόμα από το όριο του 40% και πρέπει να θεωρείται δεδομένο ότι δεν θα πλησιάσει το 50%. Με τα σημερινά δεδομένα το άθροισμα των εδρών τους δεν φτάνει τις 151 έδρες (σε περίπτωση συνεργασίας). Θα χρειαστεί, είτε μια αύξηση των ποσοστών τους είτε μία συνδρομή ενός τρίτου κόμματος για την επίτευξη του στόχου των 151 εδρών.
4. Ο ΣΥΡΙΖΑ καταγράφεται στο 13% και εμφανίζει άνοδο στην τρίτη θέση των εκλογικών προτιμήσεων. Είναι το κόμμα με τη μεγαλύτερη σήμερα εκλογική δυναμική, αφού το 13.2% του εκλογικού σώματος θα επιθυμούσε να τον δει να αυξάνει τη δύναμή του, γεγονός που τον φέρνει πρώτο κόμμα στη σχετική κατάταξη. Ταυτόχρονα, εμφανίζεται να έχει αυξήσει την εικόνα της «κυβερνησιμότητάς» του, αφού το 5.2% του εκλογικού σώματος του αναγνωρίζει «καλύτερες προτάσεις για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης», σχεδόν ισοδύναμο με τα δύο ιστορικά κόμματα διακυβέρνησης, το ΠΑΣΟΚ (5.7% στη σχετική ερώτηση) και την ΝΔ (8.8%).
5. Μικρή πτώση εμφανίζει το ΚΚΕ (κινείται στα επίπεδα του 11.5%) και η ΔΗΜΑΡ (10%). Η καμπύλη της τελευταίας είναι πτωτική και άμεσα συναρτημένη από την αντίστοιχη του ΠΑΣΟΚ. Μικρή ανάκαμψη του τελευταίου οδηγεί σε αντίστοιχη πτώση της ΔΗΜΑΡ. Αντίθετα, στο χώρο της κεντροαριστεράς, η δυναμική των Οικολόγων – Πράσινων καταγράφεται στο 2.5%, ποσοστό που δεν επιτρέπει μάλλον ελπίδες για κοινοβουλευτική εκπροσώπηση.
6. Στο χώρο της κεντροδεξιάς η επιρροή των Ανεξάρτητων Ελλήνων εμφανίζεται ακόμα σημαντική (9%). Επίσης, ο ΛΑΟΣ καταφέρνει μάλλον την είσοδό του στην Βουλή, κάτι που τον προηγούμενο μήνα ετέθη σε αμφισβήτηση. Μικρή πτωτική

ένδειξη υπάρχει για την Δημοκρατική Συμμαχία, ενώ αντίστροφα η Δράση του Στ.Μάνου αρχίζει να σταθεροποιείται σε ποσοστά γύρω στο 1.5%.

7. Η είσοδος της Χρυσής Αυγής στη Βουλή θα πρέπει πλέον να θεωρείται σχεδόν δεδομένη. Εμφανίζει σταθερή άνοδο στο 5% της εκλογικής εκτίμησης, άνοδος που είναι συστηματική και προερχόμενη από πολλούς ταυτόχρονα χώρους (φαίνεται να κερδίζει το 4.3% των ψηφοφόρων ΠΑΣΟΚ του 2009, το 4% της ΝΔ του 2009 και το 21% των ψηφοφόρων του ΛΑΟΣ του 2009).
8. Πρέπει να επισημανθεί ότι η είσοδος στην προεκλογική περίοδο γίνεται σε ένα απολύτως ρευστό πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον. Η ανεργία κινείται με 22%, η μη-ικανοποίηση από την Κυβέρνηση ξεπερνά το 91%, τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα των νοικοκυριών εμφανίζονται οξυμένα. Το πλαίσιο αυτό δεν δίνει μεγάλες ελπίδες ανάκαμψης στο ΠΑΣΟΚ, περιορίζει πολύ τη δυναμική της ΝΔ. Πολλά θα κριθούν, τέλος, από τα τελικά ποσοστά συμμετοχής στις εκλογές, τα οποία αυξάνονται δημοσκοπικά αργά αλλά σταθερά, επιτείνοντας ωστόσο τη διασπορά των ψήφων σε μικρούς και πολύ μικρούς συνδυασμούς.

Χρ.Βερναρδάκης

Επίκουρος Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης, Επιστημονικός Σύμβουλος της VPRC